

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

עין משפט
נור מצויה

לה.

תורה אור השלם
קומה יישרים נקנחים
סלל בוגדים שודם
פסל א' ג'
ונשיות הנשר והותוב
עניני יי' למגן ישבך לבר
בקאות וירושת אה' לארכץ
טבבה אשר נשכע יי'
דברים ו' יה
אלבנתה

רבינו חננאל (בנשך)
חונן כל לא בדינן
שיטתיו איה רוח היביר
לשולמי לא שילם ייך
בר חונן כו ורשות
אלסוני רוחה בלב
הפרקון בודם ורשותם כי
פושע צורה. צור עיר פטינה
אחר. לוטה איה ותבנין
הנאמן גדר הילם דעליכם פקידה של מהרני
על עבדי לוס טכני ולוך כהן גון
על רוח מוסך פקודה מתלו לום
הנולד ממה נפקן דלפי' רוח קרי
על מסלך ודרכ' יוסי נר מניין מפרק
הנאמן על קומות למפקדו הנבשכיסו:
רבן

בPsi ואוקירו בדמיה
הנימה בדרכו אמר הב
יל כבשא טול פגונין
והלה אמר לא כ-
אלל עליינע זונען לא כל-
לאספער זונען און צונען
ובשותה אוקירו דן ר
חטמן בדין דרא שמא
רשומן לה לאלט אספער דהו
בשעת תאי דהו הו
Psi לא בדרז וקיזט
לן פלקון דל היכא
דאתייה אונטער זונען דרמיין
קאי לאו שמא זונען
הדר אונטער זונען דהו
לענין פלאו, אספער
שומא הדרוא עלעל מושע
שנאדר מעש תשיין
הנומע הני מליל אס לא
סוכר אס סוכר
אלחר אס אלחר
או ווועה זונען
וון אס פשו ביד נושא
לאשה במלוחה שדא נושא
אלחר זונען זונען זונען
שרה זו לבליין זונען
שמי שרה לאו זונען

ט. גנכי מוג צל חפטו: קומ
 ט. כהה מירין זונא לא דערען זונא
 וויל קדרקען צל מוי למייל יוסט
ו. גונז בקרקען ייס זלוק נססטמוות
 ו. מקומ חוטן גנופה צל קדרקע
 ו. מככל חכוי נסמי לחן לו יוסט
 חייני בילה נסמי מאל געל
 מושיא סיד הילקוחת
ו. גני עארס מסטען:
 ו. "ב" (ו. ג) גני עארס מסטען:

א' אמרה לדרכָה הונא כיון דמשתבע מלה
שאינה בראשתו הוי מצי מפיק לה אמר
ב' ר' בא שיש עירם שנשרפה אי הוי
מהו הוכחה מיתוי לה אלא אמר רב יוסף שיש
עדים שנגנבה סוף סופ' מהיכא מיתוי לה
טטרח ומיתוי לה אי הוי כי משתחע מלה
מי לטרח לה וליתוי בשלא מלה ידע מאן
א' עיל' ונפק בבריה ואיל' וורה ומיתוי לה
אללא לה מי ידע מאן עיל' ונפק בבריה
ב' אמר ר' יונה ונדר' ר' יונה ונדר' ר' יונה
מן דמשתבע בלה שאינו פיך כלל למני ולכך מכך
תהא בטאמנייה. כירעט למ' לי' לך לאלhumין לין ז
ב' טלית ומיטי לא. מזור גגנו: ווא נפצע. פולא

מלווה אב אמו נווה שמא טען ואמר זיל אדר שבועה מצאהה ר' חי אמר זיל זיל שביע וזה שביע וזה שביע שאינה בראשו כמו היה נשבע שביע היה שוה והכى אמר מ' שביע חיללה מלוה נשבע חיללה שמא שביע והויציא הלה את הפקדון רב הונא

בר חותלפָא משמה ורבא אמר ר' שא וספָא
תיזיבתא לרב הונא סלע הלויתני עליו שטם
זהה שוה ווללה אמר לא כי אלא סלע
ללויחיך עליו סלע היה שוה פטור ואם איתיה
ודרוב הונא מגו דמשתבען מלוה שאינה
ברשותו יישחבע נמי איגנול שבונעה כמנה

ט במאמינן דרכ כהנא ואמר לי שירת הא ננהמנה לה למלוה נמי בהא כמה הוה שווה לא קים ליה בגורו וננהמנה מלה לולה קיקס ליה בוגיה לא מהומן ליה ומאי שנא לוה דרומן לה למלוה ומאי שנא מלוה לא מהומן ליה לולה לה מקוים ביה במלוה תומם ישרים תנקס מלוחה בקיום בה בלמה

בוגרים יהודים: ההוא נברא ואפקדר ייפוי גביה חכירה אמר ליה רב לי ^(ט) אמר לאחרא לקמיה דרב נהנין אמר להה זיהכל לא רענן שילם אל רב נחמן אגביה לאפנדנה מיניה לסת ברב נחמן והדרי כמי למרייו ודורא אפנדנא למחרת רב נחמן ופרקין המפקיד הוה ואמרי ליה שילמא ^(י) ושפיר עבד רלא אהדר לוי מאי טעמא יתרהו אטרחיה לבי רינא לומזרא דסבר רב נחמן ריעם רוחני שתה ואמר אמייר אנא מהנדיע אנא וויהלכחא שומא חדר לעולם משום שנאמור ^(ז) וועיזה לבעל חוב את מגברא דאתית מיניה זונגה ^(ט) אורתא וויה עדערתא דארעא נחות ולאו אדרעה דויזי נהנין או שמו מינה דארשה ואינסיבא ומזה ^(טב) לא מיזהר ולא מוזדרין להה דראמר רבינו יי' האשה שמכברה בנכסי מלון בחרי בעלה ומזהה

רבי נגן אל
ושקיאו ול' ו/or המקרא
לשטייע בעיינן לאלא שמא
שבעב רגון ורבא מלחה
את החקון נמנזא
שבתות אלהו
בלטלון. ואיזה אס איזא
לודר והונן צאנין בששבוח
המלוח שאינה רשותו
איין יכול להוציא פתקון
שכבר נשבע שאטן
ברשותו ול' והלה נשבע
כשה הוה שוה וממי
היכי מיטיגין שישבעה להול
מי שהתקון אללו שמא
שבעב רגון מה להישען
שא יזיא יהולתו
את השבחון תמצאה
שברעה לא לטלון. ושואר
השכינהו שוויון הדין.
הזרוא אנטפרק בגדיה
הרהור ואל לא זידונין
היכי אונחינו טריך ד'

ה) נטל דוחר כל' גל' גל' גל'
ומליך נ' נט' ו/or נט' נט'
טלט' נט' נט' נט' נט'
מגע טריך טריך טריך טריך טריך

